

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **J. N.** proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2016, č. j. MPSV-2016/49296-922, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 23. 8. 2017, č. j. 60 Ad 9/2016 – 34, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **ne** přiznává.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností napadl žalovaný (dále jen „stěžovatel“) shora označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí stěžovatele ze dne 15. 3. 2016, č. j. MPSV-2016/49296-922, a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím stěžovatel zamítl odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci ze dne 30. 9. 2015, č. j. 73496/2015/PRR (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a toto rozhodnutí potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím byl Z. V., nar. x, bytem T., výrokem 1. zamítnut návrh na změnu výše příspěvku na péči podaný dne 2. 6. 2015 a výrokem 2. odejmut příspěvek na péči ode dne 1. 10. 2015.

[2] Stěžovatel současně s kasační stížností požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu uvedl, že rozsudkem krajského soudu by byl zavázán k postupu v rozporu se zákony, přičemž právní následky rozhodnutí ve správním řízení v návaznosti na uvedený rozsudek by byly nevratné.

[3] Žalobkyně se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v poskytnuté jednotýdenní lhůtě nevyjádřila.

[4] Kasační stížnost nemá dle § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přičemž užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Vedle formální podmínky, kterou je existence návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí být splněny další tři materiální předpoklady, aby bylo možné takovému návrhu vyhovět: a) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, b) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, c) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele může být učiněno pouze v případech zcela výjimečných, kdy Nejvyšší správní soud k tomu dodává, že není možné obecně definovat výčet případů, který je možné zahrnout k § 73 odst. 2 s. ř. s., protože uvedené ustanovení patří mezi normy s vysoce abstraktní hypotézou.

[6] Nejvyšší správní soud tak v nynější věci jednak posoudil, zda stěžovatel dostatečně tvrdil a prokázal, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, a jednak posoudil, zda přiznání odkladného účinku nekoliduje s některým důležitým veřejným zájmem.

[7] Jediný stěžovatelův argument spočíval v tom, že by byl zavázán k postupu v rozporu se zákony, jehož právní následky by byly nevratné.

[8] Soud poměřoval újmu, která hrozí stěžovateli s újmu, která by vznikla přiznáním odkladného účinku ostatním osobám. Tvrzená hrozba jeho nezákonného a nevratného postupu nepředstavuje sama o sobě nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Stěžovatel neuvedl žádné konkrétní důvody, proč by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu pro něho znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám. Své tvrzení ani řádným způsobem neprokázal, neboť v jedné větě pouze poukazuje na možný následek, který blíže nijak nespecifikuje.

[9] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného je možné dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vázat pouze na výjimečné případy, kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám a která nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud uvedl ve své judikatuře případy, kdy může dojít k ohrožení důležitého veřejného zájmu: vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podnikovi (srov. např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49).

[10] Z četné a ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že nejsou vyloučeny případy, kdy bude přiznán odkladný účinek žalovanému správnímu orgánu, jehož rozhodnutí bylo zrušeno krajským soudem a věc mu byla vrácena k novému projednání, ale musí se jednat o případy výjimečné, kdy uvedené bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. K tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, publikovaný pod č. 1255/2007 Sb. NSS, dle něhož: „[S] obledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě.“

[11] Stěžovatel neprokázal naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. jemu hrozící újmy. Za této situace již není třeba zkoumat naplnění ostatních

pokračování

zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku dle § 73 odst. 2 s. ř. s., tedy disproportionalitu případné újmy a absenci rozporu přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem. Z tohoto důvodu je nadbytečné zabývat se naplněním dvou zbylých podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[12] Soud závěrem uvádí, že tímto usnesením nepředjímá, jaké bude meritorní rozhodnutí ve věci samé.

[13] Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že nebyly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti stěžovatele nepřiznal odkladný účinek.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu